

РЕШЕНИЕ

№ 1

гр. Дулово, 04.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУЛОВО в публично заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николай К. Кънчев

при участието на секретаря Веселинка В. Русева
като разгледа докладваното от Николай К. Кънчев Административно
наказателно дело № 20223410200200 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.58а и сл. от ЗАНН.

Административно наказващ орган- Регионална дирекция по горите- Русе, надлежно уведомен, явява се представител – юрисконсулт К..

Нарушител С. С. А. , редовно призован, явява се лично, Заявява, че не е налице вмененото му нарушение , не се признава за виновен.

В съдебно заседание беше призован в качеството му на свидетел лицето М. В. М., който се явява лично.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства и като обсъди доводите на страните, прие за установено следното:

На ***г. в ДЛС „Каракуз“ Дулово е съставен АУАН на лицето С. С. А..

Същият на ***г. в землището на с. **** е отсякъл дървен материал – 1,5 куб.м. „липа“ и 0,5 куб.м. „бряст“, без „писмено позволително за сеч“. Спрели го и му поискали документите за дървата. След като установили, че превозваните от нарушителя дърва са в нарушение на Закона за Горите, измерили с ролетка количеството дърва. Препис от акта не е връчен, поради отказ да подпише нарушителя. Подписан е от свидетел, който удостоверява отказа.

Директора на РДГ- Русе, в качеството му на АНО е изпратил материалите с № РДГ-*** до Районен съд - Дулово с искане да бъде наложено административно наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“ спрямо нарушителя за извършените от него нарушения по чл. 108 ал.1 т. 1 от ЗГ в условията на повторност, съобразно нормата на чл. 266, ал.3 от ЗГ.

Съдът в изпълнение на задължението си за контрол по законосъобразността на образуването и провеждането на административно – наказателното производство, установи следното:

Искането е процесуално допустимо, тъй като е депозирано от надлежна страна-

Директор на РДГ- Русе и в срока по чл.58а от ЗАНН. АНО е бил сезиран от длъжностно лице по смисъла на чл.37, ал.1 от ЗАНН, съобразно изискванията на закона.

Разгледано по същество е и основателно по следните съображения:

АУАН серия *** № ***/***г. е издаден в съответствие на процесуалните правила : Деянието за което е била ангажирана административно-наказателната отговорност на нарушителя са били квалифицирани по чл. 108 ал.1, т. 1 от Закона за горите.

Нарушителя изразява несъгласие с искането на АНО за налагане на административно наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“, като излага доводите си. Моли съда да отхвърли искането на АНО за налагането на това административно наказание, преписката да се върне на АНО. Не се признава за виновен.

По така изложените съображения от страна на двете страни в процеса, съда счита следното:

Според Чл. 108. (1) Сечите се провеждат въз основа на писмено позволително по образец, издадено от:

1. директора на съответното държавно горско стопанство или държавно ловно стопанство или оправомощени от него длъжностни лица с висше лесовъдско образование - за горските територии - държавна собственост, както и за такива, предоставени за управление въз основа на договор;

Съобразно нормата на чл.266, ал.1 от Закона за горите „Наказва се с глоба от 50 до 3000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, физическо лице, което в нарушение на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му сече, извозва, товари, транспортира, разтоварва, придобива, съхранява, преработва или се разпорежда с дървесина и недървесни горски продукти“, а съобразно ал.3 от същия член „Когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, наказанието е глоба от 500 до 3000 лв. или безвъзмезден труд в полза на обществото“.

Спорът е съсредоточен в това, че нарушенията са били извършени от страна на нарушителя С. С. А. в условията на „повторност“. В случая следва да се има предвид, че законодателя с последните промени в ЗАНН е указал какво следва да се разбира под „повторност“ на нарушенията, като съобразно § 1, ал.2 от ДР на ЗАНН, ДВ бр.109 от 2020г., влезли в сила на 23.12.2021г. „Предвиденото наказание за повторно нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община се налага, когато нарушението от физическото лице или неизпълнението на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на акт, с който е наложено административно наказание за нарушение от същия вид или имуществена санкция за неизпълнение на задължение от същия вид, освен ако в специален закон е предвидено друго“. Законодателя е указал с тези промени в ЗАНН и какво следва да се разбира под нормата на нарушение от същия вид, като съобразно § 1, ал.1, т.6 от ДР на ЗАНН „Нарушение от същия вид от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община от същия вид" е това нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, което осъществява признаците на същия основен състав на административното нарушение, независимо дали осъществява признаците на квалифициран или привилегирован състав“. А от материалите по делото е видно, че нарушителя е бил наказан за извършено от него нарушение по чл. 108 ал.1 т. 2 от Закона за горите с НП № ***/20.12.2021г., издадено от директора на РДГ- Русе, влязло в сила на 31.01.2022г. Отделно от това нарушителя С. С. А. е наказван и с други НП – издадени през 2018 - 2021г.

Т.е. в едногодишния срок от влизането в сила на наказателните постановления -

нарушителя С. С. А. отново е извършил същите административни нарушения от ЗГ. Следователно извършеното от нарушителя изцяло припокрива нормата на „повторност“ на нарушенията, описана съвсем изчерпателно от законодателя в посочените по-горе законови норми.

В тази връзка настоящия съдебен състав счита възражението на защитата на нарушителя, че липсват условията на повторност за неоснователни. Съобразно нормата на чл. 52, ал.1 от ЗАНН наказващия орган е длъжен да се произнесе по административнонаказателната преписка в месечен срок от получаването ѝ.

Извън изложените доводи, в това производство съда следва да съобрази дали от влизането в сила на акт, с който е наложено административно наказание за нарушение от същия вид или имуществена санкция за неизпълнение на задължение от същия вид е изтекла повече от една година, за да не попада това нарушение в хипотезата, касаеща повторност. Тези условия очевидно не са налице и извършеното от нарушителя С. С. А. т.е. извършено е в едногодишния срок от влизането в сила на описаните наказателни постановления.

Нарушителя С. С. А. е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е допускал тяхното настъпване, което от своя страна е индиция, че нарушителя е бил наясно, че извършва нарушения от същия вид, но не е съобразил поведението си с законовите норми. Нещо повече- в случая следва да се има предвид и факта, че нарушителя е системен нарушител, извършвайки системно и постоянно нарушения от този вид, видно от приложената към делото справка за извършени от него нарушения по Закона за горите.

И както стана ясно от изложеното по-горе, нарушителя е извършил нарушенията си в условията на „повторност“, поради което и спрямо него следва да бъде приложена нормата на чл.266, ал.3 от ЗГ. Настоящия съдебен състав счита, че с оглед степента на обществена опасност на нарушението, стойността на вредите, кръга на засегнатите интереси, времетраенето на нарушението и значимостта на конкретно увредените отношения, както и личността на нарушителя, който се явява системен нарушител на Закона за горите, липсата на постоянни трудови доходи от страна на самия нарушител, и с оглед целите на административните наказания, съобразно нормата на чл.12 от ЗАНН- да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани, настоящия съдебен състав счита, че следва да приеме искането на АНО за налагането на административно наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“ като основателно. Съобразно нормата на чл.13, ал.2 от ЗАНН „За административно нарушение, извършено повторно или на системно извършване, може да се предвижда наказание безвъзмезден труд в полза на обществото, което да се налага самостоятелно или едновременно с друго наказание по ал. 1“. И тъй като съобразно нормата на чл.16а от ЗАНН „безвъзмездният труд“ е труд, който се полага в полза на обществото без ограничаване на други права на наказания, то неговата продължителност не може да бъде по-малко от 40 часа и повече от 200 часа годишно за не повече от две последователни години, съобразно чл.16а, ал.2 от ЗАНН. В конкретния случай съда счита, че следва да наложи административно наказание от този вид самостоятелно и в минимален размер за извършеното от нарушителя нарушение, т.е. в размер на по 40 часа годишно за нарушенията, съобразявайки се с нормата на чл.27, ал.2 от ЗАНН и тежестта на нарушението, подбудите за тяхното извършване и имотното състояние на нарушителя. В хода на съдебното следствие не са събрани доказателства, които да мотивират по-висок размер на административните наказания от минимално предвиденото за тях, доколкото се касае за транспортиране на дърва за огрев. Поради изложеното, съдът приема, че целите на наказанието могат да бъдат постигнати и с минималното наказание по закон, а именно „безвъзмезден труд в полза на обществото в размер на 40 часа за срок от 1 година“ за извършеното нарушение.

В това производство съда е задължен съобразно нормата на чл.58в, ал.2 от ЗАНН да се произнесе и за отнемането в полза на държавата на вещите и предметите по чл.20 и 21 от ЗАНН. А съобразно чл.21 от ЗАНН „Придобитите от нарушителя вещи в резултат на

нарушението се отнемат в полза на държавата независимо от тяхното количество и стойност“. По идентичен начин са уредени тези правни последици и в Закона за горите, като съобразно нормата на чл.273, ал.1 от ЗГ, „вещите, послужили за извършване на нарушение, както и вещите - предмет на нарушението, се отнемат в полза на държавата независимо от това чия собственост са, освен ако се установи, че са използвани независимо или против волята на собственика им“. С оглед посочените разпоредби съда счита за правилно да отнеме в полза на държавата вещите, предмет на нарушението, тъй като в производството по чл.58б от ЗАНН районния съд действа като наказващ орган в изрично предвидените от закона случаи. Поради което и във връзка с извършеното нарушение от страна на нарушителя съда следва да отнеме в полза на държавата придобитите от нарушителя вещи в резултат на нарушенията, но видно по делото не са приложени документи за изземване, както и не са описани в акта иззети вещи.

Водим от гореизложеното и на основание чл.58в от ЗАНН, Районен съд - Дулово

РЕШИ:

НАЛАГА на основание чл.266, ал.3 от Закона за горите административно наказ „безвъзмезден труд в полза на обществото“ в размер на 40 / четиридесет / часа за срок от 1 / е, година на **С. С. А. с. **** общ. Дулово ул.“****** за извършеното нарушение по чл.108 ал.1, т Закона за горите за което е бил издаден от горски стражар при ТП ДЛС „Каракуз“ АУАН сс ***, № ***/ 25.10.2022г.

Решението подлежи на касационно обжалване в четиринадесет дневен срок пред Административен съд- Силистра, считано от датата на съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Дулово: _____